

СУЧАСНІ ЛІНГВІСТИЧНІ ПАРАДИГМИ: СТРУКТУРНИЙ, КОГНІТИВНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Герук Вікторія

здобувач другого рівня вищої освіти,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Уцина В. А.,

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри англійської філології

КІБЕРБЕЗПЕКА ЯК ПУБЛІЧНИЙ ДИСКУРС У СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА (НА МАТЕРІАЛІ ПЛАТФОРМИ X)

У сучасному цифровому середовищі кібербезпека постає не лише як технічна проблема, а й як важливий елемент публічного дискурсу. Активне обговорення питань кіберзагроз у соціальних медіа сприяє формуванню колективних уявлень про ризики та безпеку [3, с. 75–76].

Первинно кібербезпека функціонувала в межах професійного середовища й була орієнтована виключно на фахівців у галузі інформаційних технологій. Такий дискурс характеризувався використанням спеціалізованої термінології, техно-жаргоном та обмеженим колом учасників. Однак із розвитком соціальних медіа відбувається помітна трансформація кібербезпекової тематики: вона виходить за межі професійної сфери та стає предметом масового обговорення.

На платформі X ця трансформація проявляється у використанні емоційно насичених формулювань, що підсилюють відчуття небезпеки, формують тривожне сприйняття кібербезпеки та стимулюють поширення масового страху й скептицизму [3, с. 81, 86]. Як свідчить проаналізований нами матеріал, у повідомленнях користувачів регулярно зустрічаються фрази на кшталт *everyone is at risk*, що зміщують фокус з об'єктивного аналізу загроз на масштабність їхніх можливих наслідків. Подібні спостереження підтверджуються сучасними дослідженнями, які демонструють домінування тематики загроз у медійному та соціальному дискурсі [1, с. 855].

Важливою рисою трансформації кібербезпекового дискурсу є зміна його адресата. Якщо раніше комунікація була спрямована на вузьке коло фахівців, то сьогодні вона орієнтується на широку непередбачену аудиторію (*laypeople*). Це неминуче призводить до спрощення складних технічних понять та їхньої адаптації до повсякденної мови. Розширення аудиторії сприяє активному

залученню користувачів до обговорення, через що дискурс набуває більш емоційного та суб'єктивного характеру.

У цьому контексті соціальні медіа виступають специфічним комунікативним середовищем, яке ідеально сприяє такій масовій залученості. Яскравим прикладом є платформа X, що вирізняється відкритістю комунікації та механізмами «фонові афіліації» (*ambient affiliation*), тобто об'єднання користувачів навколо спільних тем за допомогою хештегів [4, с. 1–2].

Ефективність таких механізмів підсилюється ще однією ключовою характеристикою платформи X – високою швидкістю поширення інформації (*information diffusion*), що забезпечує миттєву реакцію суспільства на кіберзагрози. Проте така оперативність має і зворотний бік. Результати нашого аналізу демонструють, що для дискурсу платформи характерне поширення непідтвердженої інформації або попереджень, які супроводжуються маркерами невизначеності на кшталт *unconfirmed* або *possible threat*, що додатково підсилює суспільну тривогу.

Ще одним фактором, який має значний вплив на сприйняття кіберзагроз, є алгоритми платформи X, які формують персоналізовані інформаційні потоки. Важливу роль у цьому відіграє формування так званих «ехо-камер» (*echo chambers*). З погляду дискурс-аналізу соціальних медіа, такі утворення функціонують як «ізольовані спільноти» (*isolated communities*) з високим рівнем гомофільності [4, с. 8–9]. У таких середовищах користувачі взаємодіють здебільшого з інформацією, що підтверджує їхні власні думки та страхи. Водночас на платформі співіснують різні типи комунікації: поряд із емоційними та тривожними повідомленнями з'являються більш технічно орієнтовані й аналітичні дописи.

Однак наявність такої аналітики не гарантує якості дискурсу загалом. У фахових публікаціях зазначається, що дискурс кібербезпеки на платформі X поєднує експертну інформацію з великою кількістю нерелевантного або спотвореного контенту [2, с. 882]. Зокрема, у нашій вибірці окрему роль відіграють повідомлення, що апелюють до авторитету експертів (*experts say*), проте не містять конкретних джерел. Це створює враження, що інформація є надійною, навіть якщо вона не підкріплена фактами або поясненнями.

У такому гомофільному середовищі розуміння кібербезпеки стає фрагментованим: різні групи користувачів формують власні інтерпретації подій. Алгоритмічне обмеження доступу до альтернативних точок зору підсилює ефект поляризації та ускладнює об'єктивне розуміння кіберзагроз.

Отже, у сучасному цифровому просторі кібербезпека стала предметом публічного обговорення. Перехід від вузькоспеціалізованого техно-жаргону до масового дискурсу супроводжується зростанням суспільного страху та скептицизму. Аналіз платформи X показує, що цей дискурс формується під впливом швидкості поширення інформації, алгоритмічних «ехо-камер» та поляризації, що суттєво змінює спосіб сприйняття кіберризиків.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Meissner F., Wilke A. J., Puikytė M. How is cybersecurity discussed across media channels? Exploratory analyses of Twitter content and news reporting. *Journal of Risk Research*. 2025. P. 855–875. URL: <https://doi.org/10.1080/13669877.2025.2553079> (date of access: 11.04.2026).
2. Sabottke C., Suci O., Dumitraș T. Vulnerability Disclosure in the Age of Social Media: Exploiting Twitter for Predicting Real-World Exploits. *Proceedings of the 24th USENIX Security Symposium*. 2015. P. 881–896. URL: <https://www.usenix.org/system/files/conference/usenixsecurity15/sec15-paper-sabottke.pdf>.
3. Ushchyna V. From stance to identity: Stancetaking in contemporary English risk discourse. *Cognition, Communication, Discourse*. 2020. Vol. 20. P. 73–91. URL: <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2020-20-05>.
4. Zappavigna M. *Discourse of Twitter and Social Media*. London: Bloomsbury, 2012. 240 p.

Голованич Анна

*здобувач першого рівня вищої освіти,
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Єфремова Н. В.,
кандидат філологічних наук, доцент кафедри практики англійської мови*

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ПОКОЛІННЯ Z ЯК ЛІНГВІСТИЧНИЙ ФЕНОМЕН СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сучасний етап розвитку мовознавства характеризується зростанням інтересу до дослідження неформальних різновидів нелітературного, розмовного мовлення, що використовуються окремими соціальними групами для самоідентифікації та самопрезентації, зокрема сленгу, який відображає поступові зміни у мовній системі. Особливого значення набуває вивчення сленгу покоління Z, оскільки саме це покоління було першим, яке повністю зросло в умовах цифрового середовища, де комунікація здійснюється переважно через соціальні мережі.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що сленг покоління Z є соціокультурним феноменом, який відображає нові форми ідентичності, способи самовираження та комунікативні стратегії молоді. Зокрема, сучасні дослідження показують, що сленг активно формується та поширюється у цифровому просторі, де він виконує функцію маркера групової належності та засобу неформальної взаємодії [4, с. 2].

Розвиток соціальних мереж сприяє інтенсивному виникненню нових мовних одиниць, які характеризуються креативністю, скороченням та семантичними трансформаціями. Як зазначають дослідники, покоління Z активно використовує сленг для вираження емоцій, встановлення контакту та створення невимушеної атмосфери спілкування [2, с. 11].